

Velikonoce 2015

aneb

... nové jaro, nový příslib? ...

Velikonoce

Posunuto na 10. - 12.4.

Sraz je v Pardubicích. Ano, zní to nevšedně, ale vysvětlení přijde.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Pardubice	0	415	0	0	15

Tato výprava je koncipovaná jako sjíždění středního toku Labe. Má se na mysli Labe na našem území. A Pardubice jsou pro start takovéto akce jako stvořené. Labe tudy protéká a ze všech stran sem jedou vlaky. Tak tolik pro úvod.

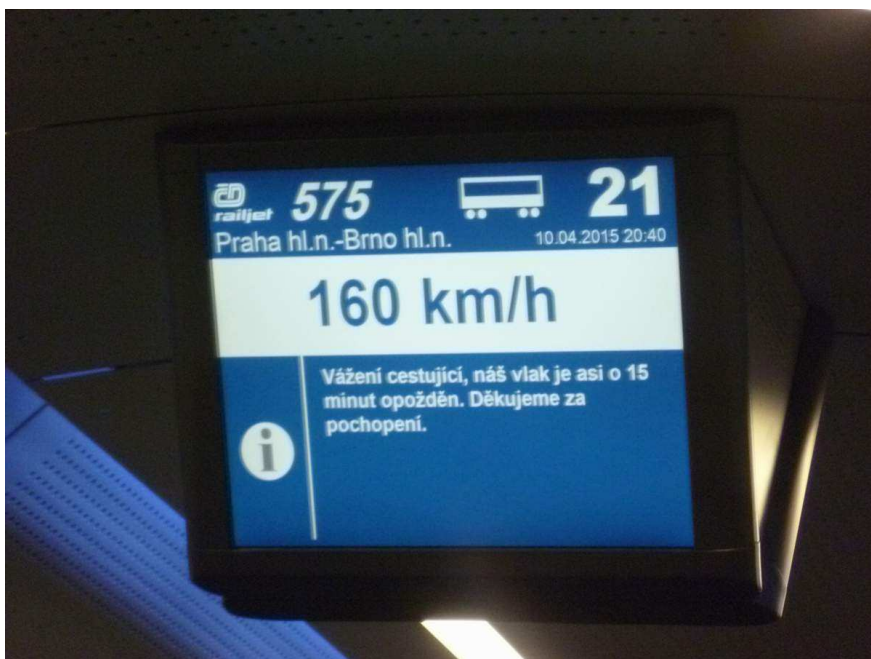
Já vyjízdim z Prahy, časově hluboko po práci a tedy nezbyvá, než použít vlak. Jedu odtud sám, čímž padají teze o hromadných jízděnkách a jiných slevách. Také si užiju novinku, poprvé pojedu spojem Rail Jet společnosti České Dráhy. Tedy poprvé od zavedení kompaktních souprav.

Opuštění domova proběhlo bez jakýchkoliv zážitků jako třeba štkání a lomení rukama opuštěných žen, mávání bílými kapesníčky sirotků a podobně. Prostě jsem do bágů nahlal vše, o čem si myslím, že je pro jízdu a noclehy nezbytné, nasedl a vyjel směrem na Hlavní nádraží.

Opět mě překvapuje jak snadno vyjízdim kopec ve Francouzské ulici. Pak až do nádražní haly je to z kopce a tedy není co řešit. Na infotabulích naskočilo číslo nástupiště a tak jsem spolu s davem vyrazil k vlaku.

U nástupiště stojí opravdu kompaktní souprava a vypadá dost dobře. Z internetu znám řazení vlaku a tak vleču svou Mašinku do prvního vagónu za lokomotivu. Trochu mě překvapilo, že dveře vagónu se přede mnou otevřely samy. Mají to pěkně vychytané. Interiér oddílu pro kola, kočárky a invalidní vozíky vypadá dobře a uklizeně. Zaparkoval jsem Mašinku, připoutal ji místním poutátkem - další vychytávka, a odebral se na místenku určené sedadlo. I to je na velmi vysoké úrovni. velmi připomíná sedadlo v letadle. Bohužel je stejně pohodlné. Ale celkově je prostředí pěkné, jsem spokojen. Co však se mi líbí méně je, že odjíždíme s pětiminutovým zpožděním. Přes Prahu se samozřejmě táhneme jak smrad z deseti tchořů. A dál to také není lepší. Jsou tu rozhrabané koleje a to až do Úval. Podle informačního monitoru naše rychlost nepřesáhla 40 km/h. Až před Českým Brodem se do toho mašinfíra opřel a mazali jsme skoro pořád 160 km/h. Stejně jsme do Kolína dojeli se zpožděním 5 minut. Nějak jsem si myslel, že to tu vyřídíme do dvou minut a popelášíme dál.

Tak ne. Mašinfíra si nejspíš skočil do nádražní restaurace na jedno a pak si dal s výpravčím panáka. Výsledkem je odjezd o 20 minut později oproti jízdnímu řádu, který na nás bezostyšně svítí z infomonitoru.

Podle něj za 7 minut zastavujeme v Pardubicích. Poslal jsem Pepovi SMS a hledal čím se na dalších 20 minut zabavit. Marň. A tak koukám na monitor jak tam naskakují údaje o rychlosti, o zpoždění a omluva za nefungující rezervační systém. Sice tomu nerozumím, ale nesnažím se do toho proniknout.

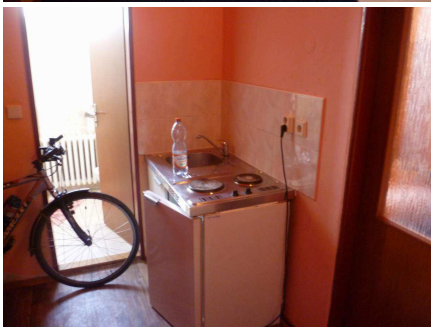
Pardubice. Konečně. Vystupování proběhlo v pohodě, akorát se mi nelíběj schody do podchodu a druhé pak do odbavovací haly.

Á, Támhle na lavičkách je Pepa. Tak sláva. Ale Hanku nikde nevidím. Na druhou stranu netrvám na uvítacím výboru v čele s vlajkonoši a mažoretkami. Hanka je zde místní a opravdu není potřeba se s námi jít přivítat na nádraží a pak se slavnostně odebrat domů a to celé v devět večer.

Uvedl jsem Mašinku do jízdního stavu, zapnul navigaci a směrem k Pepovi pronesl, že mám dnes najeto rekordních 2,7 km. On jen tak pronesl, že má 90. Aha, jak se sem z Bakova vlastně dostal? On jel po svých! Jo, tak to teda hlubokej respekt...

Navigace nás vede městem k ubytovně. Celé město je protkáno cyklostezkami a navigace je zná a vede nás po nich. Opět jsem příjemně překvapen. Cesta probíhá v klidu a pohodě, jede se dobře, za 20 minut zastavujeme před ubytovnou. Jdu vyřídit formality a zaplatit. I to proběhlo bez komplikací a v klidu. Má to jen jeden drobný zádrhel, musíme kola vyvléct po schodech do druhého patra. No, co se dá dělat.

Jsme v pokoji. Dvě postele, stůl, dvě židle, dva noční stolky, jedna skříň bez ramínek, koberec. Velká předsíň s kuchyňkou, WC a zděný sprchový kout. Za mě dobrý.

Zaparkovali jsme kola, přehodili dres na civilní a chtělo by to nějaký podnik, kde nám uvařej. Podle recepční musíme asi pět minut chůze zpátky do města. Cestou se ukázalo, jak není dobrý nápad chodit pěšky. Vůbec to neodsejpá a Pepa je dost unavenej. Během chůze jsme probírali možnou dvouosost pohybu planetky Pluto v souvislosti s nesmrtností chrousta, a pak jsme přes ulici uviděli

podnik restauračního charakteru.

A jsme uvnitř. Mají to tu stylizované do divokého západu, po stěnách rekvizity, jakoby je právě obdrželi z fudusu československého státního filmu. Ale jo, dobrý, je to tu pěkný. Byl nám předložen jídelní lístek, objednali si a je tu čas zavolat Hance. Má to háček. Ve výpravním telefonu na ni nemám číslo. Je sice pravda, že před odjezdem na výpravu jsem oběma účastníkům poslal SMS se sdělením, že přepínám na výpravní a uvedl jeho číslo, ale to by teď muselo Hanku napadnout mi zavolat. Samozřejmě řešení mám. Dokonce dvě. Pepa pošle Hance z chytrého telefonu e-mail se žádostí o zavolání. Trochu to drhne v tom, že není jistota, že se Hanka do mailu podívá. Druhé řešení je prostší. Zavolám domů Lence a požádám ji, aby vzala můj provozní telefon a zarecitovala mi Hančino číslo. Tato varianta vyhrála. A tak se stalo, že číslo mám a volám Hance. Ta mi hned po pozdravu řekla, že se právě chystala zavolat mně, abychom dohodli zítřejší sraz a posléze odjezd.

Telefonát skončil, všechno je dohodnuté a nám přinesli objednané jídlo. Vypadá přenáramně. A aspoň moje i tak chutná. Senzace. I pivo tady mají dobré, jen mě dráždí, že si tu hrajou na pitomej rozměr sklenic 0,4 dl. To není ani velké pivo, ani malé. Nicméně klady převažují.

Po jídle poklidně zažíváme, povídáme si o všem možném, hasivky zvlhčujeme pivem, zkrátka je dobře. A je tu zavíračka. Vyrovnali jsme účet a vydali se do tmy.

Navzdory pokročilé noční hodině je na stezce, po které jdeme dost živo. Zdá se mi to neobvyklé.

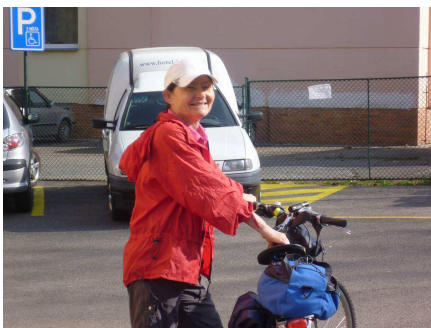
A jsme na ubytovně. Poslední činnosti tohoto dne proběhly velmi rychle a zdánlivě i koordinovaně a tak jsme za pár minut padli do peří.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Pardubice	40,4	424	8,5	15,1	15 - 12

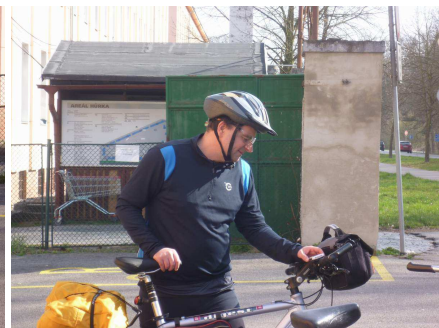
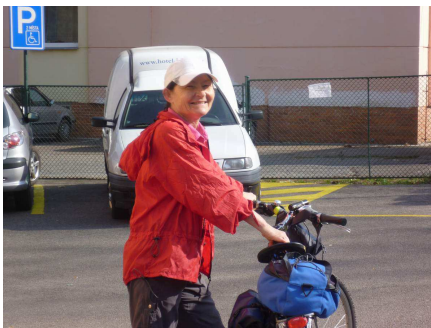
Ráno 11.4. sobota

Noc proběhla bez zážitků. Pepa buď spal potichu, nebo jsem to já zaspal. Za oknem začíná pěkný den. Vstáváme, snídáme, balíme a přesunujeme se ven na sraz.

... Hanka

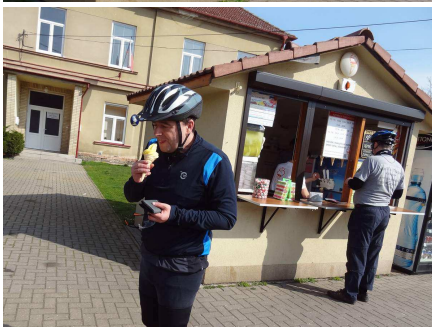
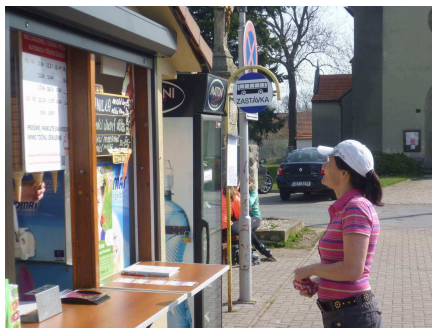
Hanka dorazila sice v termínu, ale dle jí daného času pozdě.

Jedeme, navigaci převzala Hanka. Je místní a tak jí plně důvěřujeme. Je nádherný den, svítí slunce, je horko, z protisměru lehce pofukuje. Jedeme po stezkách, Hanka nám povídá o místních pozoruhodnostech a to celé tak dlouho, než jsem pronesl přání se zastavit v krámku pro flašku s pitím. K jednomu takovému jsme dojeli. ale než se tak stalo, projeli jsme valnou část vesnice. A tak jsem napočítal pět hospod. Dost nerozumím tomu, jak se všechny uживěj. Ale asi jo, jinak by už zanikly.

Krámeček je bývalý Albert. Tedy standardní sortiment zboží pro středně velkou samoobsluhu. Pro nás naprosto dostačující. Nakoupili jsme si každý nějaké ty nezbytnosti a já také pítí a samozřejmě se do toho hned venku pustili.

A jedéééém. Furt je to báječné. A to až tak, že jsme se zastavili na zmrzlinu. Ani ne tak z důvodu nutnosti se chladit, to za nás zvládá chladný protivětrík, ale máme mlsné zobáčky. Navíc je to tu prý nějaké vyhlášené. Podle množství lidí kolem, kteří třímají v rukou kornouty se zmrzlinami různých barev, to tak asi bude.

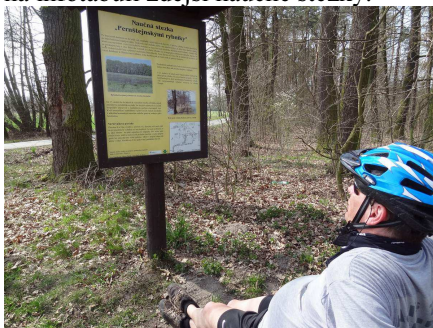
Ano, je tomu tak. Už dlouho jsem nepozřel něco tak dobrého. A když k tomu přičteme rozvalení se na vyhřáté lavičce, máte obraz dokonalý. Potíží je v tom, že i zmrzlina jednou dojde, v tomto případě právě včas - začal se mi rozpouštět kornoutek, také čas nepracuje zrovna v náš prospěch, prostě je třeba se dát na cestu.

Jedeme stezkami a silničkami a v cestě máme Kunětickou Horu.

A to doslova. Projeli jsme po jejím úpatí. Pořád je hezky, svítí slunce, ale na plavky to zatím není.

Právě jsme tou předpolední nádherou dojeli k Opatovickému kanálu a chvíli jeli podél něj. Mají to tu pěkné. Zejména pak lavičkostolečky. Ty nás upoutaly tím, že byly u cesty zrovna v okamžiku, kdy Pepa projevil přání si odskočit. Zatímco bude provádět nezbytnosti, my si odpočineme a trochu počteme na infotabuli zdejší naučné stezky.

A tak si tak pěkně jedeme, užíváme si krásy kolem, povídáme si o všem možném, komentujeme právě shlédnuté - a že se dějou věci...

A jak tak jedeme, shodli jsme se na tom, že je čas oběda. A jako na zavanou vjíždíme do Lázní Bohdaneč. Najít obědovnu bylo jen dílem nasátí vzduchu a dalšího pohybu podle vůně. Zastavujeme u vývěsky, jejíž hlavní moto jsou ryby. Nakonec proč ne.

Zaparkovali jsme a usadili se na zahrádce. Jsme za větrem, je tu

nádherně. Navzdory tomu, že jsme v rybárně, dávám si s Hankou kachnu. Situaci zachránil Pepa, který si rybu nakonec dal.

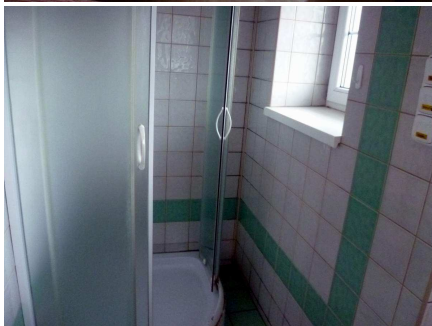
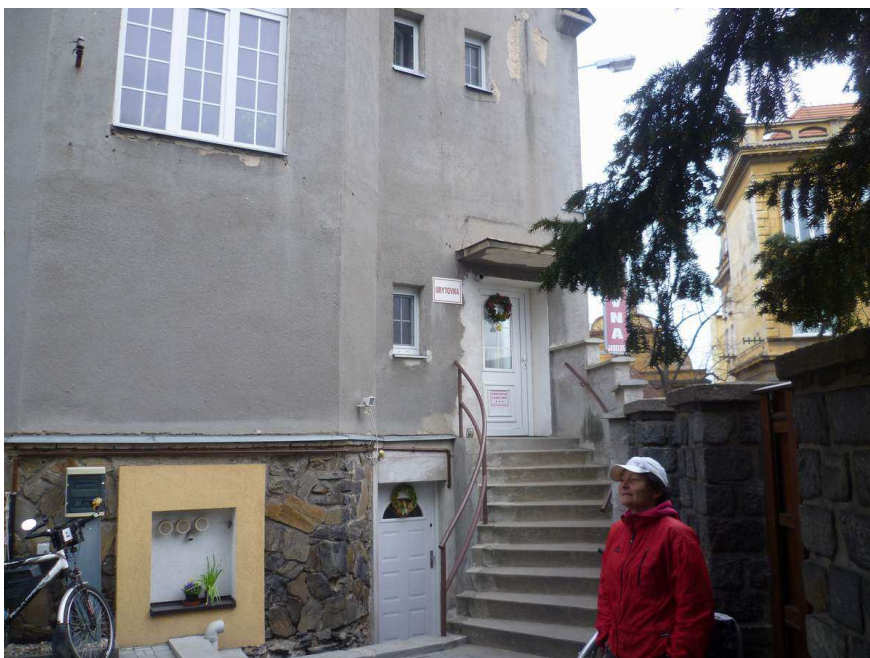

Oběd byl velmi dobrý, během konzumace se udělalo horko. Je proto nasnadě, že dále pojedeme v tričkách a kraťasech. Hanka nás vede mimo trasu a to až do Týnce nad Labem. Ano, do toho Týnce, kde jsme před časem zmokli. Zastavili jsme u téhož hotelu jako posledně. Zatímco Pepa šel obstarat něco k pití, já jsem vyšrouboval šroub a sundal kliku. Mám s ní zase problém. Povoluje se a já pořád nevím proč. Vedle mě se zjevil velmi starý pán mi nabídl pomoc. Osvétlil jsem mu potíže a dohodli jsme se na tom, že je to opravitelné.

Odvedl mě k sobě do baráku. Je sám, manželku pochoval předminulý týden, jednoho syna má v Kanadě a druhého někde v hospici s roztroušenou sklerózou. Má jeden průšvih za druhým, protože také neumí být zticha, když se děje něco nekalého. Moc se omlouval za nepořádek v dílně. Ubezpečil jsem ho, že takový pořádek jsem já v dílně nikdy neměl. A o vybavení se mi ani nezdálo. Půjčil mi nářadí a podržel Mašinku.

Za 30 minut se vracím k ostatním s provedenou opravou. Dali jsme ještě jedno pivo a pán za námi znovu přišel a povídal si s námi. Po jeho odchodu odjždíme. Zatáhlo se a spadlo pár kapek. Fouká proti, ale není zima. Pořád v klidu jedeme a Hance docházejí síly. Pravda, má najeto o 10 km víc než my. Jenomže ji od rána sleduji a shledávám, že ani trochu nešetří energií. Chvilku jsme o tom mluvili a potvrdila mi, že to neumí. Nevadí, naučíme jí to. Přijždíme do Kolína. Krabíčka nás navedla přesně a pohodově přímo k ubytovně.

Pan majitel je z nás v rozpacích. Čekal nás kolem 21 hodiny. Je 17.30. Fofrem připravil pokoj a uvedl nás do nocležiště kol.

Ubytovali jsme se, osprchovali se a věnovali se mapám a přípravám Expedice. A jdeme na večeři. V Kolíně je to slabší s hospodama. To jsme věděli. Ale že projdeme velkou část starého centra a nenajdeme nekuřáckou hospodu, to jsme

nečekali. Nakonec padla volba na Picérii Týna na náměstí. Usadili jsme se, objednali si a Pepa slíbil přednášku o Thajsku. Tak nic. Nanosili nám objednané.

Nádherně jsme si pošmákli. Třeba moje pizza Hawai. Tak dobrou už jsem dlouho neměl. Totéž konstatovali i Hanka s Pepou poté, co jsem každému přidělil dílek. Po jídle jsme zase povídali a dobře se bavili. A je tu čas zaplatit a odejít. Vracíme se setmělým městem.

Mají to tu pěkně upravené a nasvícené historickými lampami. Vracíme se. Velmi dlouho a asi přes celý svět. Když jsem vzýval moje roztomilé kolečko, aby si pro mě přijelo, smáli se mi.

A jsme na ubytovně. Krátká noční opatření a je po nás.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Kolín	47,4	490	66	18	29 - 10

Ráno 12.4. neděle

Noc proběhla ani nevím jak. O Pepovi vím jen jednu, k ránu byla slyšet Hanka, po rozednění naší sousedi.

Snídáme, balíme, odjíždíme. Je pod mrakem, ale teplo.

Nastrojili jsme kola a odjíždíme. Je pod mrakem, lehce pofukuje vítr, je relativní teplo. Sjíždíme k Zimnímu stadiónu, odkud je vedena dnešní trasa. Průjezd městem proběhl bez komplikací. Jsme u Labe, čímž je dnešní přejezd zahájen.

Lehce vysvitává slunce, akorát tady víc fouká proti. Je nádherné předjaří. Některé věci kvetou (včetně blbosti, ale ta vlastně kvete celoročně), jiné mají pupeny, tráva kolem se pokouší zelenat, voda v Labi teče. Vše je jak má být. Zezačátku se jede velmi dobře. Po několika stovkách metrů zmizel asfalt, čímž se vydáváme drkotáním vpřed. Kolem je to pořád hezké, jenom je potřeba dávat víc pozor na cestu. Po nějakém tom kilometru se z polně lesní cesty stává pěšina a jízda je na pozornost a ovládání kola ještě náročnější. Pěšina je místy široká i 20 centimetrů a skoro pořád je zahlobouna do okolního terénu. Tedy jedeme vlastně v koleji. A

samozřejmě to velmi zužuje možnosti manévrování. Navzdory tomu se pohybujeme v rychlostech 18 - 21 km/h. A tak jedeme a chvilka se nám daří se i rozhlédnout kolem. A tak jsme si na druhém břehu všimli tohotole:

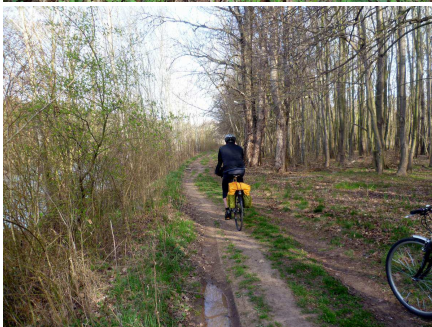
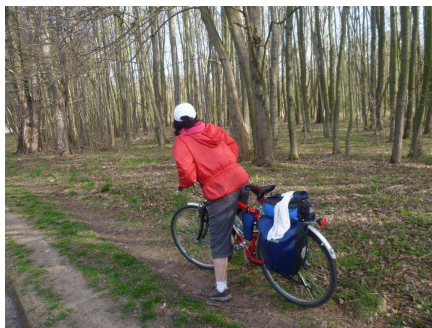
Takhle to nevypadá, ale je tam přibližně 300 metrů dlouhé pásmo, kde jsou stromy světle šedé až bílé. Ale jen zde. Po dojezdu se někde zkusíme zeptat o co jde.

Další zajímavý kus cesty nás čekal vzápětí. Stezka odbočila od řeky a vede lesem. Kolem je koberec různobarevně kvetoucích vyčuhováků.

Aha, co je vyčuhovák: Biologická věc, neměnící místo pobytu, první na stupnici rozdělení. Stupně rozdělení: 1. vyčuhovák 0 - 10 cm. 2. čouhák 10 -25 cm. 3. roští 25 - 200 cm. 4. strom 200 cm - nekonečno. Stromy se dále dělí na břízy (bezpečně se pozná dle bílé kůry) a nebřízy (bezpečně se pozná podle nebílé kůry).

Tak tady je koberec vyčuhováků. Samozřejmě je to důvod k zastavení a dokumentaci.

No, ale všeho moc škodí, je třeba pokračovat v jízdě.

Tímto úžasným lesem jedeme ještě asi kilometr. Pak lesní cesta uhýbá někam pryč a my se vracíme k řece a oblíbenému drkotání. Až tuto část opustíme, nebudeme muset po zbytek roku drkotat zubama, protože budeme mít předdrkotáno. A tím se vlastně otužujeme...

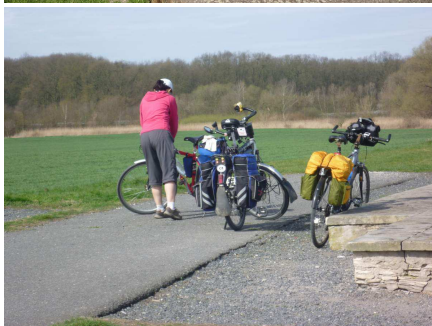
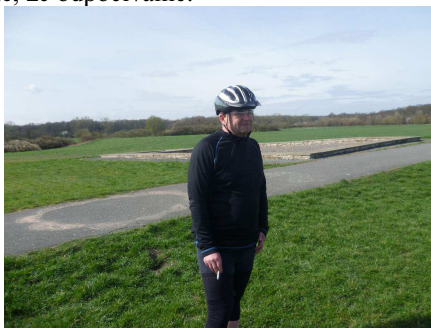
Po dalších kilometrech stezka opouští řeku a stává se širokou uježděnou cestou pro auta místních chatařů, plnou děr a výmolů, v mnoha případech zasypanými škvárou a popelem. Moc pěkně to práší. Hanka v tom prachu nadšeně zastavuje, pobíhá a fotí.

A jsme z lesa venku. Teď už to bude zase nuda. Nějakou dobu pojedeme po asfaltové silnici a pak z ní odbočuje asfaltová stezka. Ano, namáhavost jízdy klesla, přejezdová rychlost se zvýšila. Na druhou stranu není co obdivovat a na co se koukat. Louka je sice fajn, ale málo akční, auta na silnici naprosto nezajímavá.

Jediné vzrušení poskytla zastávka ve vesničce Libice n.C., kde Pepa dokoupil pici vodu. Hanka objevila, že tu u kostela mají Kostelní ulici. Hmm, fakt pěkné.

Dále nás asfalt dovedl k bývalému hlavnímu a taky poslednímu sídlu Slavníkovců. Rozepisovat se o něm nemá smysl. Pokud máte zájem se dozvědět víc, použijte internet. Pro nás je podstatné, že odpočíváme.

Pořád svítí slunce, v zásadě je teplo, akorát otravuje protivítr. Nefouká moc, ale je studeněj.

Jedeme podél řeky po asfaltu a je znát, že je hezky. Vyskytuje se tu spousta svátečních cyklistů a bruslařů. V jednom místě nám ukázali, jak se dá fakt blbě zastavit. U řeky seděl rybář. Co přesně vzbudilo zájem všech okolo nevím. Pán s dětskou sedačkou zastavil za jeho zády šikmo do stezky, jeho paní malý kousek dál na opačném kraji stezky a paní s dítětem bokem k rybářovi. V protisměru jedou nějací kolisti a vidím na nich, že rozhodně nehodlají uhýbat. Ani mně se nechce měnit rychlost a směr. Propálil jsem to těsně vedle paní na naší straně stezky a protijedoucími, kteří už byli na naší půlce stezky. Ženská začala s lamentacemi ve stylu, že je někdo bezohlednej a podobně. Nehodlám si kazit pěkné dopoledne a tak to nechávám být. Jak to tam pořešila Hanka a Pepa nevím. Ale dle toho, že lamentace zesílily na zvuku soudím, že se také moc nezabývali uhýbáním.

A tak si tak pěkně jedeme, až se mi z krajiny břišní začalo tělem rozlévat nepříjemno. Aha, hlad. Svěřil jsem se s tím Pepovi. Také připustil, že by se do něho něco vešlo. Těsně za zády máme Poděbrady, za devět kilometrů je Nymburk. Tam je dle mého mínění to jediné nejlepší místo pro oběd. Hanka překontrolovala stav svého vnitřku a dospěla k tomu, že devět kilometrů je moc a že potřebuje něčím uspokojit žaludek hned. A jak na to koukám, nepůjde o uspokojování, ale o oblbnutí. Dobře, také budu oblbovat. Mně k tomu postačí horalka.

A jedeme dál. Devět kilometrů je za námi a to docela rychle a je tu Nymburk. Vím dobře, že je to tu nalevačku s hospodama, kde se vaří. Zatím nikdy mě nezklamali v restauraci Na Tarase. Ale, jak se říká, všeho do času. Dojeli jsme k ní, zamanévrovali na zahrádku, zaparkovali a paní servírka nám oznámila, že o víkendu nevařej. Prý se jim nedaří sehnat kuchaře. Tak to je slabší. Na druhou stranu nám doporučila podnik Katovna, který je prakticky přes ulici. Vydáváme se tam.

Ano, to je ten správný podnik. Zahrádka v provozu, zalitá sluncem, jsme tu sami, obsluha skvělá, jídlo na velmi dobré úrovni.

Zdrželi jsme se přes hodinu. Zatím se tedy vše vyvíjí přenáramně.

Radost z postupu mi kalí skutečnost, že Hanka oznámila ukončení její účasti na výpravě zde. Právě tady se rozhodla se otočit a upalovat zpátky do Kolína a odtud vlakem domů, do Pardubic. Dovedl jsem nás zpět na stezku a čau zase někdy.

S Pepou pokračujeme po trase. Zase podél řeky, nejdříve po zámkové dlažbě, pak po asfaltu, několikrát do přilehlých vesniček, a dál po prašných pěšinách. Mně se jede velmi dobře. Mašinka se s novými plášti chová velmi dobře. Také úprava napájení GPS krabičky se ukázala být správným krokem.

S Pepou jsme se dohodli, že dojedeme do Lysé n. L., kde skočíme na jedno a pak se rozdělíme. On pojede směrem na Bakov, já do Prahy. A tak se také stalo. Když jsme opustili terénní cestičky u řeky, zarecitoval mi Pepa údaje z jeho palubních přístrojů. Dominovalo tomu zvýšení průměrné rychlosti o 3 km/h v pásmu terénních vložek. Ano, to je zajímavé. Vypozoroval jsem to už dříve, že když se pohybujeme po polních, lesních a jinak rozbitých cestách, bývá průměrka vyšší, než na asfaltu. Proč to tak je, nevím.

Našli jsme příjemný malinký podnik kdesi uvnitř Lysé. Výčepák je fajn, zajímáme ho, není žádný blb, viditelně zná problematiku cyklojízdy na delší dobu než na odpoledne a pěkně se o nás stará.

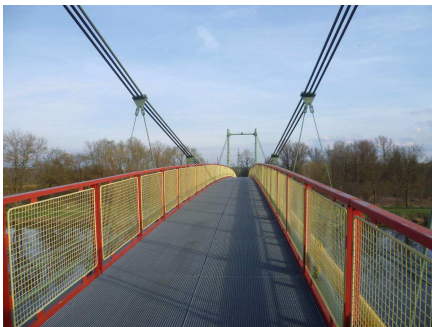

Po jednom trojpivu a probrání světaběhu a to až do nynějška, s konstatováním, že by to chtělo výpravu o den, či dva protáhnout, se loučíme a odjíždíme každý svým směrem.

Já se vracím k řece a podél ní jedu, pro mě známými místy, domů. Jediné, co mě zaujalo a dovedlo k počítání roků, kdy jsem právě tudy jel za světla naposledy, byla nová lávka pro pěší a cyklisty přes Labe v Čelákovících. Tedy už se nemusí přes přehradu a hlavně po schodech. Tak to je dobré vědět.

Další cesta je sice pěkná, ale už ne zajímavá. Nemám s kým rozebírat věci kolem a sdílet zažívání.

Lázně Toušeň. Končí veget. Tady se po zdolání lávky loučím s Labem a mířím poněkud vzhůru do kopce. Velmi mě překvapuje, že to není žádný problém.

Při jiných návratech jsem zde už mívával potíže s únavou, teď nic. Až nahoru do Záp si to užívám. Těmi jsem projel a dál to už vážně nebylo zajímavé. Jen drobnost, že škarpy nějaký chlapík vyvedl lehokolo a v době, kdy jsem se mu vyhýbal, se na něj pokoušel nasednout. Tyto stroje mi připadají být sice zajímavé, ale pro moje činění nevhodné. A jedu si dál v zajetí myšlenek na všechno možné, sám na silnici a při jedné kontrole prostoru za mnou vidím v zrcátku, že lehokolista je asi 200 metrů za mnou. Napadlo mě zpomalit a pokecat s ním. Jenomže on také zpomalil. Hmm, tak nic. Přidal jsem na svých oblíbených 23 km/h a koukám, že on také přidal. Přišlápl jsem a čísla na palubě se ustálila na 30 km/h. Lehokolista se nevzdaluje. Vyšlápl jsem a nechal rychlost klesnout na 20 km/h a mezera mezi námi se nemění. Tak nevím je to můj stín?

Projel jsem Satalice a vjel do Kyjí k rybníkům. Lehokolista zmizel. Ne tak další přízrak. Docela pěkná ženská na kole s cyklopřívěsem, ve kterém si veze potomka. Poněkud nešetrně jsem jí vjel do cesty, když jsem se připojoval na hlavní shora od sídliště. Naštěstí jsem ji ani neomezil.

Rozhodl jsem se pro další postup použít tzv. horní cestu. Ženská s jízdní soupravou zmizela. A hle, opouštějí mě síly. Do kopce tedy jedu velmi pomalu. Pak jsem sjel, podjel železnici a zkontroloval prostor kolem sebe. Je zase za mnou. Jak to udělala? Spodní cesta je dost terénní a velmi rozbitá. Proto jsem se jí vyhnul... Zatočil jsem na panelovku a svižně pokračoval. Za druhou zatáčkou nevěřím svým očím. Je přede mnou. Přeci nejsem v takovém rozpoložení, že by se mi zjevovala Fata Morgana! Pokusil jsem se ji dojet. Bez úspěchu. Právě jsme vjeli do sídliště v Hrdlořezech a ono je to tu dost do kopce. A jak už jsem předeslal, nemám už moc sílu. Ujela mi.

Další pokračování jsem vymyslel po Novovysočanské, pak na Krejčárku uhnout na stezku, co vede po bývalém železničním svršku až k Hlavnímu nádraží. Všechno jde dobře. Na stezce se pohybují já, několik bruslařů, pár pěšáků a pejškaři. Projel jsem tunelem a dostal se na svažující se část. Přišlápl jsem a nechal se vézt rychlostí 30 km/h. Najednou to udělalo FRNK a předletěl mě bruslař. No tak na tohle už fakt nemám. Copak se nenajde nikdo, kdo by jel aspoň přibližně stejně rychle jako já? Tyhle úniky fakt nedávám...

U Hlaváku sjíždím se stezky a čeká mě poslední zabíračka. Dvojkopec v Italské ulici. Ten se jede blbě vždycky. Ted' tudy projíždím závratnou devítkou a velmi si přeji být nahoře. Pak je kousek sjezd a druhý, neméně praštěný výjezd na Náměstí Míru.

Oboje zdoláno, a poslední úsek, Peruckou dolů, brutálním klesáním po kostkách. Zbytek po rovině až domů. Je 20:20, stmívá se, je teplo, a nejraději bych to otočil a někam jel... Dig.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)	
Praha	51	592	101,6	17	10	- 21

Celková technická data:

Účast
Oficiálně přiznaná
kilometráž
Příště

Tři zasejedoucí...: Hanka, Dig, a Pepa

177 km

Zvykací

Trasa výpravy		
Praha	Týnec n. L.	Káraný
<u>Pardubice</u>	Tři Dvory	Lázně Toušeň
Sezemice	<u>Kolín</u>	Zápy
Ráby	Podél Labe	Svémyslice
Srch	Velký Osek	Dehtáry
Lázně Bohdaneč	Libice n. C.	Radonice
Břehy	Poděbrady	Praha – Satalice
Semín	Nymburk	Praha - Kyje
Kladruby n. L.	Ostrá	Praha - Hrdlořezy
Semice	Lysá n. L.	Praha - VBršovice

Osoby, jejich zkratky a písmo:

Standa (Sar), Dig (Dig), Kachna (KaK), Lenka (Leg), Jiné (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

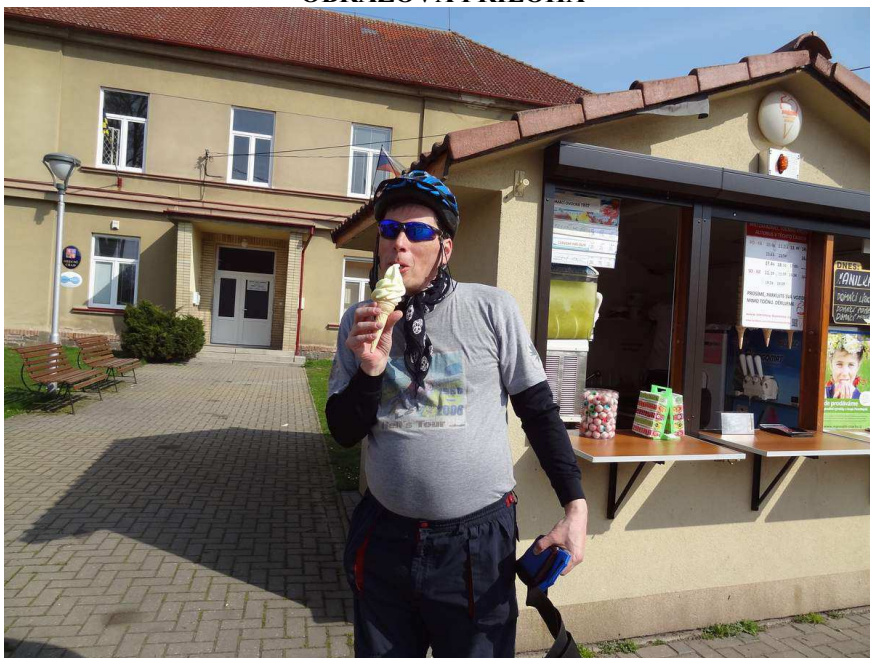
Epilog:

Jestliže jsem byl posledně s výpravou spokojen, tak tato se mi líbila velmi. jistě, našly by se mouchy, třeba by bylo dobré příště objednat bezvětrí, ale myslím si, že klady převažovaly. za mojí osobu jsem spokojen s tím, že se neobjevily žádné zdravotní potíže, ani vlastně únava po dojezdu a co víc, zcela se mi odboural kašel, který se rozhodl ve mně přezimovat... Dig.

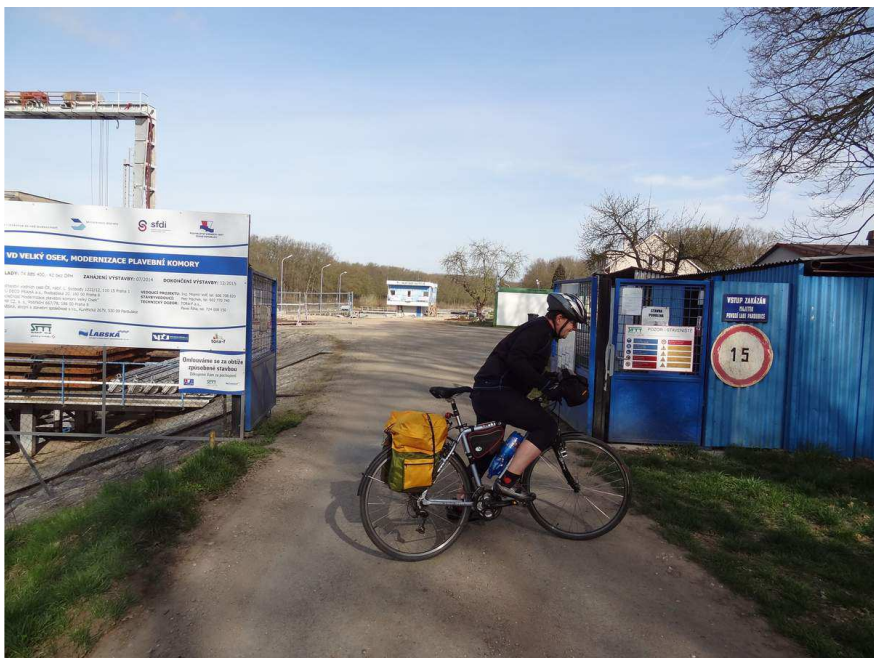
Hanko? Pepo?

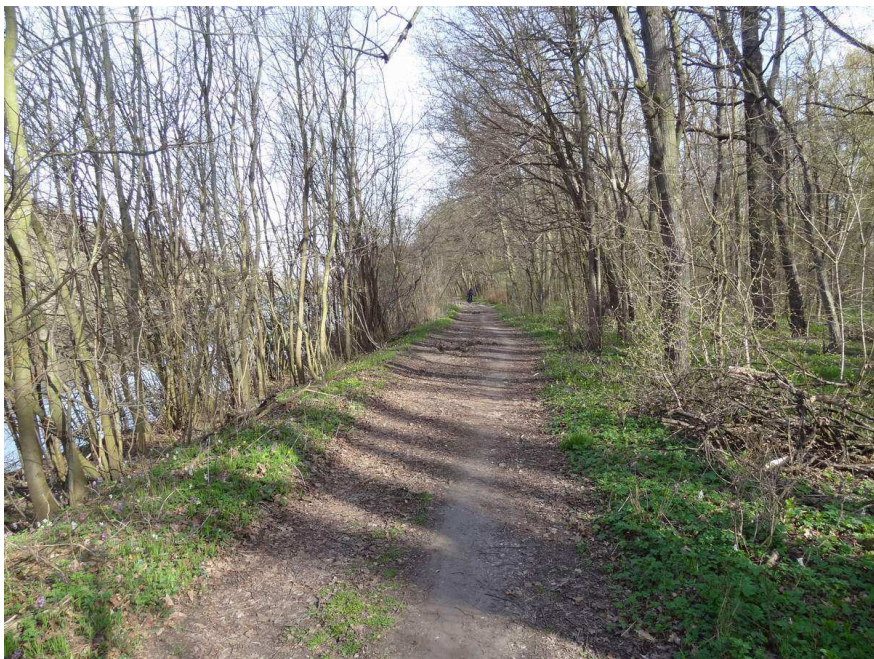
Hmm, tak nic...

OBRAZOVÁ PŘÍLOHA

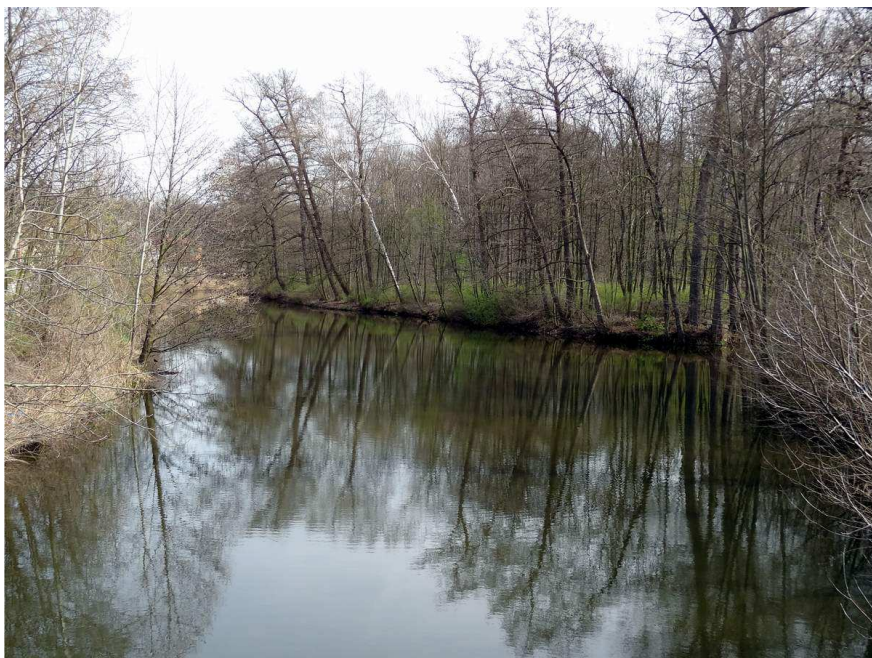
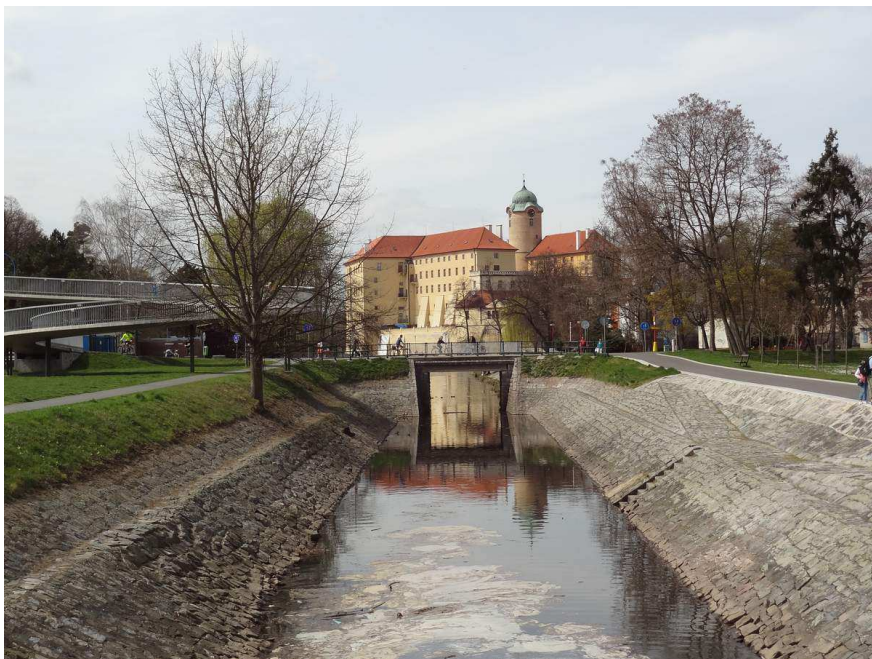

RESTAURACE KATOVNA
A CATERINGOVÁ SLUŽBA
IC: 88354288

12/04/2015 0002 OBSLUHA 2
13:39 BILL NUMBER 6023

STUL# 300 * UCET *

1x 145.00 Kc145.00
Kroket Karase
1x 30.00 Kc30.00
Krokety
2x 25.00 Kc50.00
Jubil. Hra. 0.51 Kc22.50
HOTOVOST Kc9.00

DEKUJEME ZA NAVSTEVU
Tel.: 325 511 333

Pizzeria Tyna
AVISGREAT ZAZ s.r.o.
Husova 70
280 02 Kolín 1
Telefon: +420 321 717 641
Internet: www.pizzeriatyna.cz
IC: 28816005 DIC: CZ28816005

Uctenka: P1 15/004640 11.04.2015 20:26
Stol 8, 0

Položka	Počet	Cena
Hawai	1x	115.00
Lasagne bolognese	250g 1x	139.00
Pilener Urquel	0.4 5x	105.00
Modrý Portugal	0,21 1x	32.00

Celkem: 391.00

Uctoval: Smlena 1
Způsob platby: Hotovost

Sazba	Celkem	DPH	Základ
21%	391.00	68.00	323.00

=====[zpracováno programem RestINES]=====

České dráhy /3.442/ **WY48 0313**

1154 +0117-478 WY0313 UPOK018062
05.04.15 18:12 Praha-Vršovice

Mistěnka Ref.: 54603985075

Z: Praha hl.n.
Do: Pardubice hl.n.
Osob.: 1 Trida: 2 Vlak: 575 Voz: 21
Histo:Kolo

Odjezd: 10.04.15 19:42
Okno
Nekurák 36

Sazba DPH 15%
DIC: CZ0990226
Cena Kc 35.-
Hotovost

QR code

ČD09902264113

Pizzeria Tyna
AVISGREAT ZAZ s.r.o.
Husova 70
280 02 Kolín 1
Telefon: +420 321 717 641
Internet: www.pizzeriatyna.cz
IC: 28816005 DIC: CZ28816005

Uctenka: P1 15/004639 11.04.2015 20:26
Stol 8, 2

Položka	Počet	Cena
Spandový krém	1x	45.00
Pilener Urquel	0,4 1x	35.00

Celkem: 80.00

Uctoval: Smlena 1
Způsob platby: Hotovost

Sazba	Celkem	DPH	Základ
21%	80.00	14.00	66.00

=====[zpracováno programem RestINES]=====

České dráhy, a.s.
Nabřeží L. Svobody 1222, Praha 1
PSČ: 110 16, DIČ: CZ70994226

1154 ČD POP9051 34 575 *0000-34
10.4.2015 20:26 12528 Břeclav

SAVAŘADLO

Osoby: 1 Tržda: Km: 1
Praha hl.n.
Pardubice hl.n.
Praha-Libeň, Poříčany, Pečky, Kolín, Přelouč

Platí: od 10.04.15 do 11.04.15

 Jízdné: Kč 45,-
(včetně DPH 15%)

Celkem: Kč 45,-
(Hotově)

České dráhy **WY48 0**

1154 *0117-479 WY0314 UPOK0180
05.04.15 Praha-Vrsovice Osob: 1 Tržda:
Včasná jízdenka Česko základní Km: 104
Z: Praha hl.n.
Do: Pardubice hl.n.
Pres: Praha-Libeň, Poříčany, Pečky, Kolín

Platí od: 10.04.15 do: 11.04.15

Jízdu nutno nastoupit 1.den platn.

 Sazba DPH 15%
DIČ: CZ70994226
Cena: Kč 129,-
Hotově

CD073524113

Variabilní symbol VFA / 000503 / 2015
Konstantní symbol
Specifický symbol

HOTELOVÝ ÚČET
Daňový doklad
VFA / 000503 / 2015

IČO: 27485226 DIČ: CZ27485226		Odběratel	
Golem Financial s.r.o. Za Trati 854 Třebechovice pod Orebem 503 46		Mayer Miroslav Petrohradská 1477/39 Praha 10	
Zapsáno v obchodním rejstříku: Úpravněvinný i Průmyslový soud v Hradci Králové spisová značka: C217348			
Způsob platby Hotovost		Datum vystavení 10.04.2015 Datum zdanitelného plnění 10.04.2015 Datum splatnosti 10.04.2015	

Host	Mayer Miroslav	
Číslo účtu	0010	
Číslo pokoje	III. 312 B	
Pobyt	Od: 10.04.2015 Do: 11.04.2015	
Rezervace	2015/000724	

Služba	Datum	Základ DPH	Sazba Dph	DPH	Cena CZK
Ubytování 10.04.2015-11.04.2015	10.04.2015	478,28	DPH 15%	71,72	550,00 CZK

Celkem	550,00 CZK
Přijato	550,00 CZK
Vráceno	0,00 CZK

Daňová rekapitulace	Sazba Dph	Základ DPH	DPH	Celkem s DPH
	DPH 15%	478,28	71,72	550,00
Celkem v CZK		478,28	71,72	550,00

Vystavil(a): Petra Schejbalová
Datum tisku 10.04.2015 21:30:07

GOLEM Financial, s.r.o.
Za Trati 854, Třebechovice p/Orebem
IČ: 274 85 226

Organizace: Golem Financial, s.r.o., oprávněný držitel licence č.: 2009-023 je Hotel Můrka, Pardubice
Hotelový účet - Daňový doklad VFA/ 000503/2015

Strana: 1 / 1

© **Hell's Tour** club **2015**
Dig
Neprodejné
e-mail: dig@hellstourclub.eu